

70-річчя

ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА НАН УКРАЇНИ

Є. О. КУЛІША

5 листопада виповнилося сімдесят років відомому вченому-геологу, лауреату Державної премії України члену-кореспонденту НАН України та Російської АН Євгену Олексійовичу Кулішу.

Є. О. Куліш народився в с. Олександрівка Азовського району Ростовської області. У 1954 р. закінчив геологічний факультет Ростовського-на-Дону державного університету. Працював начальником геологічних партій Мінгео СРСР у Південній Якутії, вивчаючи геологію і корисні копалини докембрійських комплексів Алданського щита. У 1957—1960 рр. вчився в аспірантурі Ленінградського відділення АН СРСР. Захистивши кандидатську дисертацію, Є. О. Куліш стає молодшим науковим співробітником Далекосхідного геологічного інституту АН СРСР, а в середині 1961 р. організовує і очолює Хабаровську геолого-геофізичну лабораторію цієї установи. У січні 1965 р. вченого призначають директором Далекосхідного науково-дослідного інституту мінеральної сировини Мінгео СРСР. Під його керівництвом установа, яка почала свою діяльність практично з «нуля», через кілька років перетворюється на потужний заклад із сучасною дослідницькою базою. Одночасно Є. О. Куліш працює заступником директора з наукової роботи Всесоюзного науково-дослідного інституту мінеральної сировини Мінгео СРСР (м. Москва). У 1972 р. Євген Олексійович захищає докторську дисертацію (м. Москва), а у 1979 р. його обирають членом-кореспондентом АН СРСР за фахом «геологія».

З вересня 1983 р. починається український період у діяльності вченого. Його переводять до Києва і він стає завідувачем відділу рудних формацій Відділення металогенії Інституту геохімії і фізики мінералів АН УРСР. У 1995 р., після реорганізації відділень цього інституту, Євген Олексійович переходить на посаду завідувача відділу металогенії та мінеральних ресурсів Державного наукового центру радіогеохімії навколишнього середовища НАН та МНС України (нині Інститут геохімії навколишнього середовища). Цим відділом він керує і нині.

Сфера наукових інтересів Є. О. Куліша надзвичайно широка. Він зробив вагомий внесок у розв'язання багатьох проблем геологічної науки. Зокрема, чимало уваги приділяв вивченню геології докембрію Алданського та Українського щитів, Ростовського виступу, докембрійських структур Далекого Сходу. Він поглибив знання про рудні процеси як поліхронні і полігенні явища. Досліджуючи метаморфогенне рудоутворення, вчений здійснив формаційний аналіз відповідних утворень, виявив джерела рудних речовин та рудоформуючих флюїдів; показав вплив різних геотектонічних структур на особливості рудоутворення.

Вагоме місце у дослідженнях Є. О. Куліша належить проблемам, пов'язаним з вивченням мінеральної сировини Сходу Росії, України і світу. Проаналізовано її запаси, тенденції їх використання, вплив на цей процес науково-технічного прогресу та економічних чинників.

Є. О. Куліш, працюючи в академічних інститутах, завжди активно і всебічно співробітничав з виробничими геологічними установами. Визнанням його вагомих

досягнень є відзнаки Мінгео СРСР, звання «Почесний розвідник надр України», медаль Держкомгеології України «В. І. Лучицький. За заслуги у розвідці надр».

Інтенсивну наукову діяльність Євген Олексійович поєднує з багатогранною науково-організаційною роботою. У 1984—1992 рр. він був головою комісії «Мінерально-сировинний комплекс» Міжвідомчої наукової ради з проблем науково-технічного і соціально-економічного прогнозування при Президії АН та Мінекономіки УРСР; у 1992—1998 — заступником академіка-секретаря Відділення наук про Землю НАН України. З 1995 р. вчений є заступником голови Національного комітету геологів України, з 1999 р. — головою експертної ради ВАК України з геологічних наук. Є. О. Куліш — член ряду вчених рад, Центрального правління товариства «Україна—Китай». Він також входить до редколегій журналу «Мінеральні ресурси України» та «Минералогического журнала». Значну увагу приділяє Євген Олексійович видавничій діяльності, під його керівництвом і за його редакцією опубліковано 42 збірники наукових праць та монографій. Він є автором або співавтором 443 наукових праць, у тому числі 44 окремих видань — монографій, довідників, карт тощо.

Багато часу приділяє Є. О. Куліш вихованню наукової зміни. Під його керівництвом захищено 8 кандидатських і 2 докторські дисертації.

Своє сімдесятиріччя вчений зустрічає у розквіті творчих сил, з новими планами і задумами. Наукова громадськість, численні геологи-практики, колеги та друзі щиро вітають Євгена Олексійовича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, щастя, нових творчих успіхів.